

מ"ת 12000/12/23 - מדינת ישראל ע"י נגד דור עמור ע"י

בית המשפט המחוזי בירושלים

מ"ת 12000-12-23 מדינת ישראל נ' עמור(עציר)

לפני	כבוד השופט ירון מינטקביץ
המבקשת	מדינת ישראל ע"י עו"ד צור חוטה
נגד	
המשיב	דור עמור ע"י עו"ד מיכאל עירוני

החלטה

לפני בקשה למעצר המשיב עד תום ההליכים, בעקבות כתב אישום שהוגש נגדו בו יוחסו לו עבירות אלימות ונשק.

רקע

כתב האישום שהוגש נגד המשיב מחזיק שני אישומים. ואלה עובדותיהם:

האישום הראשון

בסמוך לחודש מאי 2022 רכש המשיב מבני הזוג י"א וש"א מכונית מסוג סקודה סופרב (להלן, בהתאמה: **המתלונן**, **המתלוננת** ו- **המכונית**). בין הצדדים הוסכם, כי המשיב ישלם למתלוננים בעבור המכונית מקדמה ואת היתרה בתשלומים חודשיים, והעברת הבעלות ברכב תבוצע רק לאחר שישלם המשיב את מלוא הסכום. בהמשך לעריכת החוזה התגלע בין הצדדים סכסוך, על רקע מחלוקות בעניין העברת התשלומים החודשיים והתחייבויות אחרות של המשיב.

בשל הסכסוך, ביום 17.10.23 גררה המתלוננת את המכונית מביתו של המשיב במודיעין לראשון לציון (באמצעות רכב גרר אותו שכרה). כאשר המשיב גילה כי המכונית אינה ליד ביתו, הוא פנה למתלונן מספר פעמים ושאל אותו לגבי מקום הימצאה, והמתלונן אמר לו כי אינו יודע - אך המשיב איתר את המכונית ולקח אותה מהמקום אליו נגררה.

בצד זאת, המשיב ביקש מהמתלונן שהמתלוננת תגיש תלונה במשטרה על גניבה המכונית (מאחר והבעלות לא הועברה) ותיאם איתו כי יפגשו, על מנת שהמתלונן ייקח את מפתחות הרכב, לצורך הפעלת הביטוח. תחילה קבעו המשיב והמתלונן במודיעין, אולם כאשר המתלונן היה בדרכו למודיעין, התקשר אליו המשיב ואמר לו לבוא לבית שמש.

כאשר הגיע המתלונן למקום המפגש, ועוד בטרם הספיק לצאת ממכוניתו, ניגש אליו המשיב יחד עם עוד שישה צעירים. אחד הצעירים גרר את המתלונן בחולצתו אל חצר בית סמוך, ושם המשיב והצעירים הכו את המתלונן באגרופים. המשיב האשים את המתלונן בכך שגנב את מכוניתו ודרש ממנו שיאמר לו היכן המכונית, והמתלונן אמר כי אינו יודע. בהמשך לכך, גרר אחד הצעירים את המשיב אל תוך הבית, ושם הטיח בראשו חפץ עשוי זכוכית, והמתלונן דימם מראשו. כמו כן, המתלונן הותקף על ידי כלב שהיה במקום.

המשיב והצעיר שהכה את המתלונן בראשו דרשו מהמתלונן שישלם למשיב סכום של 60,000 ש"ח אותו שילם המשיב למתלוננת, או שיציע מישהו שיערוב לתשלום הסכום וכן לכך שהמתלונן לא יתלונן במשטרה על מעשיהם. המתלונן הציע מספר אנשים שיערבו לו, עד שהוסכם בין המשיב למתלונן על זהות של אדם אשר יערוב לו. המשיב התקשר אל הערב, ולאחר שזה התחייב כי המתלונן ישלם למשיב את המגיע לו ולא יפנה למשטרה, שחררו המשיב וחבריו את המתלונן.

כתוצאה מהמעשים נגרם למתלונן חתך בקרקפת, שהצריך איחוי באמצעות סיכות.

בשל המעשים מושא אישום זה, יוחסו למשיב עבירות חטיפה לשם סחיטה, כליאת שוא, סחיטה בכח, פציעה בנסיבות מחמירות ושיבוש מהלכי משפט.

האישום השני

ביום 21.11.23 החזיק המשיב במכוניתו 335 כדורים לאקדח בקוטר 9 מ"מ.

עמדות הצדדים

המבקשת פרטה בבקשתה את התשתית הראייתית לביסוס האמור בכתב האישום. בין היתר, הפנתה המבקשת להודעותיהם של המתלוננים, הודעותיהם של שני מכרים של המתלונן אשר שמעו ממנו כי הותקף, מחקרי תקשורת, צילומי מערכת העין הנץ, והתכתבויות בין המעורבים. עוד הפנתה המבקשת לכך שהמשיב תחילה שמר על שתיקה, ובהמשך מסר גרסה כוזבת ביחס למפגש עם המתלונן.

לעניין עילות המעצר טענה המבקשת, כי אופי המעשים מלמד על מסוכנות גבוהה של המשיב, ולכך שלחובתו מספר הרשעות קודמות בעבירות נשק והחזקת סכין, בגינן נדון למאסרים, ועל כן טענה כי לא ניתן להפיג את מסוכנותו בחלופה.

ב"כ המשיב חלק על קיומן של ראיות לכאורה, והגיש עיקרי טיעון מפורטים, בהם הפנה לסתירות וקשיים בדברי שני המתלוננים וטען, כי המתלוננים מבקשים לסבך את המשיב על לא עוול בכפו, על מנת שלא לשלם את המגיע לו. לטיעונו צרף הסניגור מסמכים שונים, ובכלל זה מסמכים בנקאיים, ע"מ להראות כי המשיב העביר למתלוננת את התשלומים בהם היה חייב, ותמלול שערך לחקירתו של אחד העדים, אשר אמר כי המתלונן הוא אדם לא אמין.

בצד זאת, הפנה הסניגור למחדלי חקירה ותמיהות שמצא בהתנהלות היחידה החוקרת, ובכלל זה המנעות מביצוע בדיקות פורנזיות והמנעות מקבלת גרסתם של עדים מהותיים.

לעניין האישום השני טען הסניגור, כי המשיב לא היה מודע להמצאות התחמושת במכוניתו, והפנה לכך שהמכונית היתה בחזקתם של המתלוננים לפני שהמשיב רכש אותה וכן פרק זמן מסויים כאשר לקחו אותה מביתו.

לעניין עילת המעצר טען, כי לאור חולשת הראיות אין להורות על מעצר המשיב. כמו כן, הפנה לכך שהרשעתו האחרונה היא מלפני עשור, וטען כי המשיב מנהל כיום אורח חיים נורמטיבי.

הראיות

לשם הנוחות, תחילה אדון בראיות הנוגעות לאישום השני, שעניינו החזקת התחמושת, ואחר כך אדון בראיות הנוגעות לאישום הסחיטה.

האישום השני - החזקת התחמושת

הראיות

מדו"ח פעולה מיום 21.11.23 אותו ערך השוטר אשר אבני עולה, כי המשיב נעצר כאשר נסע במכונית הסקודה מושא האישום הראשון, בה נהג אדם אחר. בחיפוש במכונית נתפסו מתחת למושב הנוסע הקדמי, בו ישב המשיב, שבע חבילות של כדורי אקדח 9 מ"מ: שש חבילות אשר בכל אחת 50 כדורים וחבילה שביעית ובה 35 כדורים.

המשיב נחקר פעמיים ביחס לעניין זה (הודעה מיום 21.11.23, ש' 60-69 והודעה מיום 28.11.23, ש' 20-22) ובשתי חקירותיו סירב באופן גורף להשיב לשאלות הנוגעות לאישום זה.

דין והכרעה

תפיסת התחמושת במכוניתו של המשיב מקימה חזקה כי הוא החזיק בתחמושת, ועל כן עליו לסתור את החזקה. ר' למשל בש"פ 679/05 אבו סולב נ' מדינת ישראל שם נפסק:

"הימצאותם של הסמים ברכב מקימה, מכוח הלכה פסוקה ותיקה ועמה מכוח השכל הישר והניסיון חיים, את החזקה המחילה ידיעה קונסטרוקטיבית על החשוד. עליו הנטל להראות ספק סביר, כי לא ידע מכל וכל על הסמים. ספק סביר משמע ספק שאינו הזוי ועל פניו אינו נראה בהמצאה ללא יסוד. שרשרת ארוכה של פסיקה נדרשה לחזקה זו. צוין כי "כאשר מספר אנשים מצויים במכונית, והמשטרה מגלה באותה מכונית כמות של סם, הרי ניתן להסיק מכך שכל נוסעי המכונית החזיקו בסם בצוותא, ומתוך ידיעה והסכמה, אלא אם כן מצליחה הסניגוריה לעורר ספק סביר לעניין ממצא זה" (ע"פ 459/95 אבו רמדאן נ' מדינת ישראל פ"ד נ(3) 775, 778-779, השופט ברך); הגדרות החזקה על פי סעיף 34 כד לחוק העונשין, תשל"ז-1977, וסעיפים 7(א) ו-8 לפקודת הסמים המסוכנים (נוסח חדש), התשל"ג-1973, חלות הן על שליטה (בפועל) והן על "החזקה" קונסטרוקטיבית (ע"פ 550/99 פדלון נ' מדינת ישראל לא פורסם, השופט זועבי; בש"פ 2726/02 מדינת ישראל נ' אבורשד הנזכר לעיל; ע"פ 3018/04 תאפל נ' מדינת ישראל (טרם פורסם, השופט לוי) והפסיקה הנזכרת שם; בש"פ 1810/04 כראג'ה נ' מדינת ישראל (טרם פורסם, השופט חשין); בש"פ 3921/04 הרוש נ' מדינת ישראל (טרם פורסם, השופטת פרוקצ'יה)."

וכן ר' גם רע"פ 8510/22, דיאב.

המשיב עצמו שמר על שתיקה, ובכך נמנע מלהפריך את החזקה כי החזיק בתחמושת ביועין, ודי בכך כדי לקבוע כי ישנו בסיס ראיתי לאישום זה.

ההסבר שהציע הסניגור בדיון, כי התחמושת הוכנסה לרכב שלא בידיעת המשיב, לא נתמך בכל ראייה ואינו מתיישב עם השכל הישר ועם כך שמהראיות עולה, כי הרכב היה בבעלות המשיב (בכפוף לשאלת זכויות חברת המימון) קרוב לשנה וחצי קודם לתפיסת התחמושת. למעלה מהדרוש אוסיף, כי התקשיתי להניח שהמכונית נמכרה למשיב כשהתחמושת

בתוכה, כשם שהתקשיתי להניח כי בפרק הזמן הקצר גרירת המכונת על ידי המתלוננת ועד שהמשיב לקח אותה חזרה, התחמושת מצאה את דרכה אל מתחת למושב הנוסע - ואציין בהקשר זה, כי התחמושת נתפסה במכונת למעלה מחודש לאחר שהמתלוננת גררה אותה.

משכך, ישנן ראיות ברורות להחזקת התחמושת, וקיים סיכוי סביר כי המשיב יורשע באישום זה.

האישום הראשון - עבירות האלימות והסחיטה

המתלונן

הודעה מיום 20.11.23

לדברי המתלונן, הוא ואשתו (המתלוננת) רכשו את המכונת בעסקת מימון, ולאחר חודשיים החליטו למכור אותה, אך רצו לעשות זאת מבלי לבצע העברת בעלות, על מנת שלא לשלם "קנס" לחברת המימון. מכר של המתלונן בשם מ"א קישר בינו ובין המשיב, ובתחילת מאי 2022 השניים סיכמו כי המשיב יקנה מהמשיבים את המכונת כשחלק מהתשלום ישולם עם קבלת המכונת והיתרה תפרס לתשלומים חודשיים. המשיב שילם במספר פעימות סכום כולל של כ- 60,000 ש"ח, אך בחודש אוגוסט 2023 הפסיק לשלם למתלוננים ולא ביטח את המכונת, וכאשר פנו אליו הוא התחמק מהמתלוננים ומסוכן הביטוח שלהם. המתלוננת פנתה למשטרה בשל אי העברת התשלומים, אך נאמר לה שזה עניין אזרחי והמשטרה לא תתערב בו.

ביום 17.10.23 המשיב התקשר אל המתלונן ושאל היכן המכונת, והמתלונן השיב שאינו יודע. המשיב ביקש מהמתלונן שיבדוק עם המתלוננת, אך לדברי המשיב, היא אמרה לו שאינה יודעת היכן המכונת.

בהמשך, המשיב ביקש מהמתלונן לקחת ממנו את מפתח המכונת, כדי שהמתלוננת תוכל להגיש תלונה למשטרה, ואמר לו להגיע למודיעין. כשהמתלונן היה בדרך למודיעין, המשיב אמר לו להגיע לבית שמש, והמתלונן עשה כן. כאשר הגיע המתלונן לבית שמש, הוא שלח למשיב מיקום והמשיב הכווין אותו כיצד לנסוע, עד שהגיע לסמטה שבסופה בית ישן. כאשר עצר המשיב את מכונתו, המשיב הגיע יחד עם צעיר אתיופי, שתפס את המשיב וגרר אותו אל הבית, כשהמשיב לצידו. בחצר הבית המשיב ועוד ששה צעירים תקפו את המתלונן והמשיב הכה אותו באגרופים והאשים אותו כי גנב את מכונתו, והמתלונן אמר למשיב כי אינו יודע היכן המכונת.

המשיב התקשר לאחיה של המתלוננת, אב"מ, ושאל אותו אם יש לו קשר להעלמות המכונת ואב"מ הכחיש. בהמשך, הצעיר האתיופי שגרר את המשיב מהמכונת לקח אותו אל תוך הבית ושם חבט בראשו באמצעות חפץ מזכוכית, וכלב רוטוויילר שהיה שם ניסה לנשוך אותו. בצד זה, המשיב וכל הצעירים שהיו שם היכו את המתלונן באגרופים בראשו עד שנפל. כתוצאה, המשיב דימם מראשו.

המשיב והצעיר האתיופי שהיה עמו אמרו לו שהם רוצים בחזרה את הסכום של 60,000 ש"ח שהמשיב שילם בעבור המכונת, או שימצא מישהו שיערוב לו על כך שלא יתלונן. המתלונן הציע מספר שמות, עד שהמשיב הסכים לערבותו של מכר המתלונן, אשר המתלונן אינו רוצה לומר את שמו. בתשאל בע"פ מסר המתלונן לחוקרים, כי שמו של אותו מכר הוא א"ע.

לאחר שיחה עם א"ע, בה הוא ערב לחובו של המתלונן וכן התחייב שהמתלונן לא ידווח למשטרה על מעשיו של המשיב,

המשיב וחבריו שחררו את המתלונן, והוא התקשר למתלוננת. המתלוננת אמרה למתלונן שהיא בתחנת המשטרה בראשון לציון. המשיב דרש שהמתלוננת תצא מתחנת המשטרה, והמתלונן ביקש ממנה לעשות כן, ומשהתעקשה להתלונן במשטרה צעק עליה שתצא מהתחנה ואז נסע לביתו.

בהמשך, פנה המשיב לקבלת טיפול רפואי, ונזקק לאיחוי הפצע עם סיכות והתבקש להשאר להשגחה עד למחרת בבוקר.

במהלך האירוע, המשיב אמר למתלונן שהוא לקח את המכונית, אך לא פירט כיצד.

המתלונן ציין, כי המשיב לרוב מתקשר באמצעות יישומון הווטסאפ.

הוצגו למתלונן מספר תמונות, והוא זיהה את הצעיר האתיופי שגרר אותו מהמכונית והכה אותו בראשו.

הודעה מיום 30.11.23

המתלונן הכחיש כי הפגישה עם המשיב היתה באשדוד.

המתלונן אישר, כי ידע שהמתלוננת גררה את המכונית, והסביר כי לא אמר זאת למשיב, כי רצה שאשתו תיקח את המכונית, מכיוון שהמשיב לא ביטח אותה והמתלוננת נלחצה כי ראתה ביישומון של פוינטר שהמשיב נוסע במהירות מופרזת.

כאשר פגש את המשיב בבית שמש, המשיב הראה לו בטלפון תמונה של המכונית ואמר שהיא אצלו.

המתלוננת

הודעה מיום 2.11.23

המתלוננת הגישה תלונה נגד המשיב, על כך שקנה ממנה את המכונית בתשלומים, אך בשלב מסוים הפסיק להעביר לה את התשלומים ולא ביטח את המכונית.

ביום 17.10.23 המתלוננת לקחה את המכונית מביתו של המשיב במודיעין אל בית הוריה ברח' דוד המלך בראשון לציון, ובאותו יום המשיב הגיע לשם, לקח את המכונית ואיים על המתלוננת שלא תגיש תלונה במשטרה.

לדברי המתלוננת, תחילה המשיב שילם לה 10,000 ש"ח, ובהמשך ביצע העברות בנקאיות לחשבונה.

הודעה מיום 15.11.23

המתלוננת ביקשה להוסיף על תלונתה הקודמת, כי ביום 17.10.23 המשיב התקשר אל המתלונן ושאל לגבי המכונית, והמשיב אמר שאינו יודע דבר. המשיב ביקש מהמתלונן להגיע לבית שמש על מנת לקחת את המפתח, ושם המשיב ועוד חמישה אנשים תקפו את המתלונן ופצעו אותו, אחד מהם אף הכה בראשו עם לום. סך הכל המשיב וחבריו החזיקו את המתלונן 2-3 שעות.

המתלוננת הסבירה, כי המשיב לא באמת התכוון לתת למתלונן את מפתח המכונית, אלא עשה לו "כיפה אדומה".

במהלך הבוקר, המתלוננת התקשרה למשיב מספר פעמים והוא לא ענה, עד שהתקשר אליה מהווסטסאפ, ואמר שהמשיב ועוד כמה אנשים מחזיקים אותו בבית שמש. המתלוננת אמרה שהיא ניגשת למשטרה והמתלונן ניתק, ואחרי זמן מה התקשר וצעק עליה שלא תתלונן, ואמר לה שהיא "לא יודעת עם מי היא מתעסקת". לאחר כמה דקות המתלונן אמר לה ששחררו אותו, והם פנו לקבל טיפול רפואי. בבית החולים המתלונן אמר שנפל, כי לא רצה לספר כיצד נחבל.

למחרת המתלוננת שלחה למשיב הודעות על כך שהוא התנהג בצורה עבריינית, ושהיא לא תעבור על כך בשתיקה.

המתלוננת נשאלה למה לא סיפרה על האירוע כאשר הגישה תלונה ביום 2.11.23 והשיבה, כי נאמר לה שהמתלונן צריך להגיש את התלונה ולא היא.

המתלוננת נשאלה על עסקת מכירת הרכב, והשיבה כי בהתחלה המשיב שילם לה מקדמה של 30,000 ש"ח - 20,000 ש"ח בהעברה בנקאית ו- 10,000 ש"ח במזומן, ועוד מספר תשלומים עד שהפסיק לשלם.

בהמשך המתלוננת פנתה למשרד הרישוי וביקשה להוריד את המכונית מהכביש.

המתלוננת נשאלה על כך שבהודעתה הקודמת אמרה שהמשיב איים עליה שלא תפנה למשטרה, והשיבה כי רצתה לבוא למשטרה, אך לא עשתה כן, וכי המשיב לא איים עליה ישירות.

הודעה מיום 28.11.23

מההודעה עולה, כי המתלוננת לא העבירה לחברת המימון את התשלומים שהתחייבה להעביר, אך לדבריה זה עניין שבינה ובין חברה המימון והמשיב, וככל שהמשיב היה משלם לה את התשלומים שהיה מחויב בהם, היתה דואגת להעברת הבעלות.

מ"א, הודעה מיום 23.11.23

העד הוא חברו של המתלונן וקישר בינו ובין המשיב לעסקת מכירת המכונית.

המתלונן ביקש שיעזור לו "לגמור את הסיפור של הרכב" ומבירורים שעשה העד עלה, כי לדעתו המשיב שילם למתלוננת יותר ממה שמגיע לה.

העד ציין, כי לדעתו המתלוננת היא "נוכלת".

מ"י, הודעה מיום 26.11.23

העד הוא מכר של המתלונן והשניים מדברים מעת לעת. לפני כחודש המתלונן סיפר לו, כי נסע לבית שמש בקשר למכונית של המתלוננת, ואז "אתיפיים תקפו אותו" והוא בבית חולים כי פצעו אותו בראש.

המתלונן סיפר לעד, כי מכר את המכונית, "ושילמו לו רק שתי תשלומים והשאר חזרו", וכי המתלוננת ואחיה, אב"מ

מטפלים בזה.

העד ציין, כי המתלונן "מסובך עם כספים".

שב"מ, הודעה מיום 30.11.23

העד הוא אחיה של המתלוננת, ושמע מהמתלונן, כי הוכה ונפצע בראש בקשר למכונית הסקודה.

המשיב

הודעה מיום 21.11.23

המשיב שמר על שתיקה ולא השיב לאף שאלה.

הודעה מיום 28.11.23

המשיב התייחס לעסקת קניית המכונית, וטען כי שילם את כל המגיע למתלוננת בתיאום איתה, ואף הסדיר את הביטוח והתשלום לחברת המיגון פוינטר. ביום 17.10.23 גילה שהמכונית אינה ליד ביתו. תחילה התקשר למתלונן, על מנת שיפנה למשטרה, ואז התקשר לחברת פוינטר, ונאמר לו כי המכונית נמצאת בראשון לציון. המשיב לקח את מכוניתו, התקשר למתלונן, צעק עליו וקילל אותו, והמתלונן ביקש שיפגשו. השניים נפגשו בעיר אשדוד וסיכמו שהמתלונן יעשה חשבון מה חובו של המשיב ומה החוב לחברת המימון, על מנת להסדיר את החשבון ביניהם, וכמה ימים לפני מעצרו של המשיב הם הגיעו להסכמות.

לאחר שאמר המשיב את דבריו הוא נשאל על ידי החוקר שאלות הבהרה, אך סירב להשיב עליהן ושמר על שתיקה בהמשך חקירתו.

מסמכים

תיעוד רפואי

המתלונן פנה לקבל טיפול רפואי בקופת חולים, והופנה לתפירה בבית חולים. ממכתב שחרור שקיבל בבית החולים שיבא ביום 17.10.23 עולה, כי הגיע לבית החולים בשעה 19:16, ושחרר בשעה 22:35.

עוד עולה, כי אמר לרופא שבעת שרץ לממ"ד נחבל מעמוד ברזל. מהבדיקה הרפואית עולה, כי היה בראשו חתך באורך 3 ס"מ שאוחה בסיכות, "ללא סימני חבלת ראש נוספים".

מערכת עין הנץ

מכוניתו של המתלונן נכנסה לבית שמש ביום 17.10.23 בשעה 15:42 ויצאה מבית שמש בשעה 16:50.

פלט של חברת פוינטר

מהפלט עולה, כי המכונית חנתה בלילה ברחוב יהודה המכבי במודיעין. בשעה 7:38 המכונית היתה בתנועה ובשעה

עמוד 7

8:18 עצרה ברחוב המלך דוד בראשון לציון, אך המנוע שלה היה כבוי (דבר המתיישב עם כך שנגררה), ונשארה שם עד 14:07. ב- 14:07 המכונית הונעה והחלה בנסיעה ובשעה 14:26 עצרה ברח' משה רבנו בלוד, מנועה הודמם והיא נשארה שם עד סוף היום.

פלטי התכתבויות בין המשיב למתלונן

מפריקת מכשיר הטלפון של המתלונן עולה, כי התכתב רבות עם המשיב ביחס לתשלומים בעבור הרכב, הסדרת הביטוח והעברת דו"חות תנועה שהגיעו אל המתלוננת (אשר המכונית היתה רשומה על שמה) על שמו של המשיב.

ביום 17.10.23 ישנן התכתבויות בין המשיב למתלונן והשניים תיאמו להפגש, והמתלונן שלח למשיב בווטסאפ את מיקומו, בכניסה לעיר בית שמש.

עוד עולה, כי השניים המשיכו להתכתב גם לאחר יום 17.10.23 בעניינים אלו והמתלונן העביר למשיב פירוט של יתרת חובו לצורך הסרת שעבוד של חברת המימון והעברת הבעלות במכונית. ההתכתבות האחרונה בין השניים היתה ביום 14.11.23, ממנה עולה כי השניים תיאמו לדבר בטלפון.

פלט התכתבויות בין המשיב לבין א"ע (המכר שערב לו מול המשיב):

ביום 17.10.23 היו מספר התכתבויות בין המתלונן לא"ע:

בשעה 18:51 שלח המתלונן לא"ע צילום שלו כשתחבושת לראשו.

בשעה 23:42 שלח המתלונן לא"ע הודעה: **אח יקר בזה הרגע השתחררתי. תודה על כל מה שאתה עושה בשבילי. אוהב אותך וחייב לך.**

בשעה 23:43 ענה א"ע למתלונן: **"אן תודה בננו יאח תרגיש טוב. נישב איתם שתרגיש יותר טוב"** (כך במקור).

ממזכר מיום 30.11.23 עולה, כי נעשה נסיון לגבות מא"ע גרסה, אך הוא לא שיתף פעולה עם החוקרים.

דין והכרעה

הלכה היא, כי בשלב בחינת קיומן של רעיות לכאורה בהליך מעצר, אין בית המשפט מברר שאלות של מהימנות עדים, והבחינה היא האם הראיות הגולמיות, ככל שתמצאנה מהימנות, יכולות לבסס הרשעה. ר' למשל בש"פ 5830/23, סיאני:

ראיות לכאורה, הריהן ראיות גולמיות, שלאחר מעברן בכור המצרף של ההליך העיקרי, עשויה להיקבע על בסיסן אשמה (ראו, מני רבים: בש"פ 8087/95 זאדה נ' מדינת ישראל, פ"ד נ(2) 133, 146-147 (1996) (להלן: עניין זאדה); בש"פ 2006/23 סוקפה נ' מדינת ישראל, פסקה 20 (1.5.2023) והאסמכתאות שם). על כן, בשלב ההכרעה בבקשת המעצר, כשבוחן בית המשפט את שאלת קיומן של ראיות לכאורה - הבחינה אינה נעשית בהתאם לרף ההוכחה הנדרש בתיק הפלילי העיקרי; חלף זאת, הבחינה היא אם מכלול הראיות מלמד על פוטנציאל ראייתי להרשעת הנאשם, אם לאו (בש"פ 1908/23 בן משה נ' מדינת ישראל, פסקה 16 (3.4.2023);

בש"פ 8769/22 מסראווה נ' מדינת ישראל, פסקה 17 (22.1.2023) (להלן: עניין מסראווה)).

אך גם לאור מבחן ראייתי זה, קריאת הודעות המתלוננים מלמדת, כי יש לבחון את דבריהם בזהירות וכי אין נטולות קשיים:

עסקת מכירת המכונית רחוקה מלהיות ברורה, וגרסאות המתלוננים ביחס לאופי העסקה ומצב חובו של המשיב מותירות מספר סימני שאלה. ורק לשם הדוגמה אציין, כי על פי החוזה הכתוב, המשיב אמור היה לשלם מקדמה של 40,000 ש"ח, אך המתלוננת אמרה בהודעה אחת כי שילם מקדמה של 10,000 ש"ח ובהודעה אחרת אמרה, כי שילם מקדמה של 30,000 ש"ח. כמו כן, על פי החוזה המשיב אמור לשלם מדי חודש 4,000 ש"ח, אך חלק מההעברות הבנקאיות שביצע היו על סך 5,000 ש"ח ואחרות על סך 3,000 ש"ח.

וגם ביחס לגופו של האירוע מושא האישום, ישנן מספר סתירות בדברי המתלוננים:

המתלונן אמר, כי הצעיר האתיופי הכה אותו באמצעות חפץ עשוי זכוכית - אך המתלוננת אמרה כי הוכה באמצעות לום.

המתלונן אמר, כי המשיב וחבריו הכו אותו באגרופים בראשו - אך מכתב השחרור מבית החולים נכתב מפורשות כי מלבד החתך שאוחה, אין סימני חבלת ראש נוספים.

המשיב אמר בחקירתו, כי נשאר להשגחה בבית החולים עד הבוקר, אך ממכתב השחרור עולה כי שוחרר לאחר כשלוש שעות לאחר שהגיע, בשעה 22:35.

המשיב אמר לחברו מ"י, כי הוכה על ידי "אתיופים" בקשר למכונית אותה מכר, אך לא הזכיר את המשיב.

בהודעתו הראשונה אמר המשיב לחוקר, כי כאשר המשיב התקשר אליו לשאול על העלמות המכונית, הוא לא ידע על כך והתקשר לאשתו על מנת לשאול אותה מה ידוע לה על כך והיא לא ענתה. אך בהודעתו השניה של המתלונן עלה, כי דווקא ידע שאשתו שלחה גרר על מנת לקחת את המכונית. ניתן להבין, כי המתלונן רצה להסתיר מהמשיב שידע שאשתו לקחה את המכונית, אך יותר קשה להבין מדוע הסתיר מהחוקר שידע זאת.

בהודעתה הראשונה, מיום 2.11.23, המתלוננת לא התייחסה כלל לכך שהמשיב תקף את המתלונן. כאשר התלוננה על תקיפת המתלונן ביום 15.11.23 נשאלה למה לא הזכירה את העניין בהודעתה הקודמת, והשיבה שנאמר לה שהמתלונן הוא שאמור לדווח על כך - והתקשיתי להניח שלו היתה המתלוננת מעלה את העניין בפני חוקר, הדבר לא היה מקבל ביטוי בהודעה שנגבתה ממנה.

המתלוננת אמרה, בהודעתה הראשונה, כי המשיב איים עליה שלא תפנה למשטרה. בהודעתה השניה תיקנה דבריה ואמרה כי המשיב לא איים עליה במישרין.

על אלה אוסיף, כי המתלוננים הגישו את תלונתם חודש לאחר האירוע, ויום אחד לאחר התכתבות של המתלונן עם המשיב, ממנה עולה כי היו אמורים לסיים את ההתחשבות ביניהם.

מנגד, ישנן מספר תמיכות חיצוניות לדבריו של המתלונן:

ראשית, מההתכתבויות שבין המשיב למתלונן עולה, כי השניים תיאמו להפגש ביום 17.10.23, בעקבות העלמות

המכונת מביתו של המשיב, וגם המשיב מאשר כי נפגש עם המתלונן באותו יום (אם כי לדבריו הדבר היה באשדוד ולא בבית שמש - ומספר שעות לאחר המפגש המשיב נזקק לטיפול רפואי בשל חתך בראשו).

כמו כן, התכתבות בין המשיב לבין א"ע, המכר אשר ערב לו, עולה כי המשיב עזר לו באותו יום באירוע שקשור לחבלה שנחבל, וכי אותו מכר אמור לסייע לו בהמשך באותו הקשר.

המשיב אמר בזמן אמת לחברו מ"י וגיסו שב"מ, כי הותקף ונפצע בקשר למכונת הסקודה.

המשיב טען כי המפגש עם המתלונן היה בעיר אשדוד, אך ממערכת עין הנץ ומהמיקום ששלח המתלונן למשיב, עולה בבירור כי המפגש היה בבית שמש (אציין בהקשר זה, כי נתתי דעתי לכך שמהפלט של חברת פוינטר עולה שמכונת הסקודה לא היתה בבית שמש אותו יום - אך מהפלט גם עולה שהמכונת לא היתה באשדוד, אלא חנתה בעיר לוד מהשעה 14:27 ועד חצות).

לסיכום, קביעתי לעניין זה היא, כי קיימות ראיות לכאורה, אך יש בהן קשיים, אשר גם אם דינם להתברר במהלך שמיעת התיק העיקרי, יש לתת עליהם את הדעת גם בשלב דיוני זה ויש בהם להשפיע על עצמת עילת המעצר.

עילת מעצר

עובדות האישום הראשון מקימות מסוכנות גבוהה, שכן עולה מהן שהמשיב, יחד עם אחרים, פיתה המתלונן להגיע לבית חבריו ושם כלא אותו כליאת שוא והכה אותו יחד עם אחרים, על מנת לסחוט אותו, פצע אותו, ודרש ממנו שלא ידווח על מעשיו. מעבר למסוכנות, אישום זה גם מקים חשש לשיבוש, העולה הן מעובדות האישום והן מאופיה של עבירת הסחיטה, המקימה פחד בלב הנפגע.

מהאישום השני עולה, כי המשיב החזיק במכונתו 335 כדורים לאקדח. מדובר בכמות "מסחרית" של תחמושת, בעלת פוטנציאל קטלני, המלמדת על מסוכנות גבוהה של המשיב.

אכן, מדובר בתחמושת, ולא בנשק, אך כמותה הגדולה של התחמושת מלמדת על מסוכנות שלטעמי אינה פחותה מאשר החזקת כלי נשק תקני - שהרי אין כל סיבה להחזיק כזו כמות של תחמושת למטרה שאינה בעליל פלילית. וגם אם קיימת סיבה כזו, המשיב לא הציע אותה בחקירותיו, ועל כן המעשה נותר ללא הסבר שיעקר את המסקנות הנובעות ממנו, בדבר מסוכנותו של המשיב.

לכך מצטרפת העובדה, כי לחובת הנאשם הרשעה משנת 2014 בעבירות של נשיאת נשק וירי במקום מגורים, בגינה נדון לשנתיים מאסר. מדובר בעבירות ממין העניין, המעצימות את המסוכנות העולה מעובדות האישום. כמו כן, לחובת המשיב הרשעות נוספות, בעבירות בריחה ממשמורת חוקית, תקיפה, תקיפת שוטר והחזקת סכין, בגינה נדון למאסרים קצרים ומאסרים מותנים, והדבר מחזק את עילת המסוכנות - גם בהנתן כי הרשעתו האחרונה של המשיב היא משנת 2014.

סיכום

לאור מכלול הנתונים, ובהם הקושי הראייתי הנוגע לאישום הראשון והעובדה כי מאז הרשעתו האחרונה של המשיב חלפו תשע שנים, ראיתי כי בטרם אקבל החלטה סופית, יש לקבל בעניינו תסקיר מעצר לשם בחינת האפשרות להורות על

חלופה למעצר ממש.

מובהר, כי אין בכך ללמד על תוצאת ההליך, אלא על כך שבטרם תתקבל החלטה יש לקבל תמונה מלאה באשר למשיב ולאפשרויות השונות העומדות על הפרק.

לפיכך שירות המבחן יגיש תסקיר מעצר ביחס למשיב, עד יום 25.1.24.

ב"כ המשיב יעביר לבית המשפט פרטי קשר שלו ושל בני משפחת המשיב לצורך עריכת התסקיר.

המשך לפני ביום 28.1.24, 9:30.

המשיב יובא באמצעות שב"ס.

ניתנה היום, ה' טבת תשפ"ד, 17 דצמבר 2023, בהעדר
הצדדים (בהסכמתם).